X893
D61

D61

College
New York

Dīnīm

K893
D61

D61

College
f New York

rary.

157831

رقم التسجيل ـــــــ ١١٦

اسم الكتاب ـــــــ ١٩ : ١٦

اسم المؤلف ـــــــ S : S

اسم الناسخ ـــــــ ٧٠ : ٢٧٥

[illegible]

ב"ה

ומה שיש עכשיו לי"ש ואולם אינו שוה כלום
אמת שיש חומר ס"ת

על כמה דברים שאינם כדבריהם. ועוד שהרי
שאי אפשר לכתוב ס"ת אלא על קלף של עור
[illegible]

על שאין שרטוט ז. ואין שרטוט בקלף אחד
שאינו לא יפה כלל ולא כשר ו
[illegible]

[illegible] ועוד שיש [illegible] לכל הפחות
[illegible]

ہے

ב"ה

לכבוד הרב הגאון המפורסם מופת הדור
מוהר"ר יוסף שלום אלישיב שליט"א
ראב"ד ור"מ דק"ק עדת המזרחי ירושלים תובב"א

שלום וברכה!

הנני בזה לאשר בכתב ידי ובחתימתי כי הרב הנ"ל הוא מגדולי הדור בתורה ויראת שמים, ומלבד זה הוא בעל מדות נעלות ואישיות מיוחדת במינה, ומי שיזכה לקבל הוראות בדרך החיים מפיו הקדוש יוכל לבטוח בהן בבטחון גמור.

ולכן אני ממליץ בכל לב על הרב הנ"ל שיתקבל בכל מקום שיבוא, ויזכה לקבל כבוד ויקר כראוי לגדולי ישראל.

ולזכרון באתי על החתום

יום ה' לסדר בהעלותך את הנרות תשי"ט לפ"ק

• לה כשקיו כרבא סרב שע כשטיר בשי' זה שקיו
כיב שע כטוב ט שיון שקיו —

ಹಾಗು ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಸಹಿ.ಇ

ಸಹಿ.ಇ.ಬಿ.ಇ

ಸಹಿ ಹಾಕಿರುವ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಹೆಸರಿನ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು
ಸಮಕ್ಷಮ ಸಹಿ.ಇ

ש"ל

בית עזיאסתיץ
ס. ת"ל ן תל-תיכוניים-ביזר

בקשה =

אני הח"מ מתחייב בזה לשלם לבית עזיאסתיץ סך של 1,000 ש"ח
(אלף שקלים חדשים) בתוך 30 יום מיום קבלת הודעה בכתב
מבית עזיאסתיץ, אם אחד מבני משפחתי יחלה במחלה
כלשהי ויאושפז בבית עזיאסתיץ, וזאת בתנאי שהאשפוז
יימשך לפחות 3 ימים רצופים. אני מתחייב לשלם את
הסכום הנ"ל גם אם בני משפחתי יחלימו ויצאו מבית
עזיאסתיץ לפני תום 30 יום מיום קבלת ההודעה.

ולראיה באתי על החתום:

שם: _____ ת.ז. _____

כתובת: _____

חתימה: _____

תאריך: _____

שים לב: אם אחד מבני משפחתך יחלה ויאושפז בבית
עזיאסתיץ, עליך לשלם לנו 1,000 ש"ח. אם אף אחד
מבני משפחתך לא יחלה ולא יאושפז בבית עזיאסתיץ,
אתה לא תשלם לנו כלום. אם אתה לא יודע מה
לעשות, אל תחתום על שום דבר.

שהוא בעצם ומשתמש בלשונו. [illegible]
[illegible] ואחר כך [illegible]
[illegible] ואחר כך [illegible]
[illegible] ואחר כך

ל סדר בפרט בקולין ומאוס שאמרו שיש בהם מום עליהן
ולוי מה שהוא עשוי שאין בהם כמו בקבר
בהשבל שהי' ותקני מקח בהם חשוב ופסולת
שהוא [illegible] לעקוד עליו ותבוא להתעלה
ושיהיו [illegible] אחת כשר עד שיתברר
ומקח מהיכן אמרו ל[illegible] מאה [illegible]
שנכנסו [illegible] שהם פסולים [illegible]
אלא לומר שהשר בדבר חשוב [illegible]
כיון שיש שלו בשר אע"ג תוך [illegible] כשר
ואין [illegible] [illegible] כלום. כלומר בעוף טהור
שהוא [illegible] כיון שנשחט [illegible]
שהן [illegible] ואינו שאחזו [illegible]
בעוף [illegible] שהוא [illegible]
ומשנכנס [illegible] ואין [illegible]
ומשנכנס [illegible] ואין [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

ב"ה ס"ד

ולא שהוא אבל אם הוא מוחזק בו ואין לו שום טענה אלא שהוא אומר שלי הוא ואני לא מכרתיו לו אלא שהוא גנב ממני ואני לא ידעתי שהוא גנב ממני

ומצינו שהקב"ה מקיים את הצדיקים בעולם הבא ומענישן את הרשעים בגיהנם, ואם כן מה הוא הדבר שאין הקב"ה יכול לעשות? ומה הוא הדבר שהוא יכול לעשות? ומ

ואחר כך נתן לו את הכוס ואמר לו שתה ממנה ואמר לו שתה ממנה ואמר לו שתה ממנה

אמרינן:

Fasciani. Bernicci. Cotorniei. Arancini
Pizzarone. Maccaroni. Beccafichi e Rane
in Umidelli d'acqua. Sorbetto. Frittura.
Mostaccioli. Bergamine. Cifoli. &c.

Scielletti da Macelli

Quinquali; Dece grilli; Otto rossi d'oro
d'Ungheria e Carrosi; Libbre; Capelletti
Libbre; Pichiaducendo Turco Verlodole
Franchi con Relatione dell'Ecc.mo
Sig.re mio Sig.re che Dando alle Trea-
sorie il Carrolo delle Sig.re Gabelle fano
vitti singolare Effetto Buona memo-
ria.

Scielletti Bolognesi

Franquelli; Zanelli Ortolani quaglie
Midgardi Verdeni; Pianse; Beccarine
Pizzoli; Tordi Merlini Starne; Fagiani Le
Lepri Colombe

קרבנות נקי דם

ולא מצינו שום קרבן שמכפר על הנקי דם אלא מיתת הרוצח בלבד. ואם לא נמצא הרוצח ומת מיתה אחרת, אין הנקי דם מתכפר לעולם. ואם נמצא הרוצח ומת מיתה אחרת, אין הנקי דם מתכפר לעולם. ואם נמצא הרוצח ומת מיתה אחרת, אין הנקי דם מתכפר לעולם.

ואם נמצא הרוצח ומת מיתה אחרת, אין הנקי דם מתכפר לעולם. ואם נמצא הרוצח ומת מיתה אחרת, אין הנקי דם מתכפר לעולם. ואם נמצא הרוצח ומת מיתה אחרת, אין הנקי דם מתכפר לעולם.

ואם נמצא הרוצח ומת מיתה אחרת, אין הנקי דם מתכפר לעולם. ואם נמצא הרוצח ומת מיתה אחרת, אין הנקי דם מתכפר לעולם. ואם נמצא הרוצח ומת מיתה אחרת, אין הנקי דם מתכפר לעולם.

ובקולות ובקיטרות

כי ס' קב לן דרכינו מעתה אין לנו

ב"ה

ר' יוסף בן ר' יעקב ז"ל

ר' יוסף בן ר' יעקב ז"ל

ר' יוסף בן ר' יעקב ז"ל

ב"ה

לכבוד הרב המופלג מו"ה שלמה נאמן שליט"א

ראש ישיבת "בית מדרש לרבנים" ירושלים

שלום וברכה!

הנני בזה לאשר בכתב את הסכמתי לכך שהרב יוסף שלום אלישיב שליט"א יכהן כראש ישיבת "בית מדרש לרבנים" ירושלים, ויעמוד בראש הישיבה ובראש הוועד המנהל שלה.

בברכת התורה,

משה פיינשטיין

ואם יש לו מעות בכיסו כשהוא הולך לדרך
ואינו יודע אם יצטרך להם בדרך או לא
הרי זה מותר לשאת ולתת בהם בדרך
ואם הוצרך להם בדרך ולא היו לו
הרי זה מותר לשאת ולתת בהם בדרך
ואם הוצרך להם בדרך ולא היו לו
הרי זה מותר לשאת ולתת בהם בדרך
ואם הוצרך להם בדרך ולא היו לו
הרי זה מותר לשאת ולתת בהם בדרך
ואם הוצרך להם בדרך ולא היו לו
הרי זה מותר לשאת ולתת בהם בדרך
ואם הוצרך להם בדרך ולא היו לו
הרי זה מותר לשאת ולתת בהם בדרך

ולא יכול לעשות כן אלא בהסכמת כל בעלי הדין שבאותו בית דין. ואם אחד מהם מסרב לכך, אין בית הדין יכול לכפות עליו את הסכמתו, אלא אם כן הוא מוצא לנכון לעשות כן מטעמים שבשיקול דעתו. ואם אחד מבעלי הדין מסרב להסכים

ולא יכלו לעמוד בפני אויביהם ויפלו חללים רבים מהם
ויתר העם נסו ויתפזרו בכל הארץ ויבואו אל ערי
המבצר ויתחבאו שם ויתר העם אשר נשאר בעיר
ירושלים ויתחזקו ויעמדו על חומת העיר ויגינו
עליה ויתחזקו בה ויעמדו על חומת העיר ויגינו
עליה ויתחזקו בה ויעמדו על חומת העיר ויגינו
עליה ויתחזקו בה ויעמדו על חומת העיר ויגינו
עליה ויתחזקו בה ויעמדו על חומת העיר ויגינו
עליה ויתחזקו בה ויעמדו על חומת העיר ויגינו
עליה ויתחזקו בה ויעמדו על חומת העיר ויגינו
עליה ויתחזקו בה ויעמדו על חומת העיר ויגינו
עליה ויתחזקו בה ויעמדו על חומת העיר ויגינו
עליה ויתחזקו בה ויעמדו על חומת העיר ויגינו
עליה ויתחזקו בה ויעמדו על חומת העיר ויגינו
עליה ויתחזקו בה ויעמדו על חומת העיר ויגינו

[illegible]

שיטת הרמב"ם

ולשיטת הרמב"ם צריך לומר שהוא גורס בגמרא שלנו שלא כגרסתנו, ובמקום "אין מוציאין" גורס "מוציאין", ומפרש שהגמרא מדברת בשני שותפין שחלקו את השדה ונתנו לכל אחד חלק מסוים לעבדו, ואחד מהם טען שהחלק שקיבל אחר הוא יותר טוב, ולכן הוא מוכן לשלם לחברו סכום מסוים כדי שיחליפו ביניהם. ולפי זה מובן שפיר שאין מוציאין מיד המוחזק, שהרי אין כאן מי שיכול לתבוע את חברו, שכל אחד מהם מוחזק בחלקו ואין לאחר תביעה. אבל לפי גרסתנו שמדובר בשני שותפין שחלקו את השדה ונתנו לכל אחד חלק מסוים לעבדו, ואחד מהם טען שהחלק שקיבל אחר הוא יותר טוב, ולכן הוא מוכן לשלם לחברו סכום מסוים כדי שיחליפו ביניהם, ולאחר שנתנו לו את החלק שלו הוא חזר בו ואמר שאינו רוצה לשלם, אין לומר שאין מוציאין מיד המוחזק, שהרי כאן יש מי שיכול לתבוע את חברו, שהרי הוא נתן לו את החלק שלו בתנאי שישלם לו סכום מסוים, ולכן הוא יכול לתבוע אותו בבית דין שיכריח אותו לשלם. ולכן לפי גרסתנו צריך לומר שהגמרא מדברת בשני שותפין שחלקו את השדה ונתנו לכל אחד חלק מסוים לעבדו, ואחד מהם טען שהחלק שקיבל אחר הוא יותר טוב, ולכן הוא מוכן לשלם לחברו סכום מסוים כדי שיחליפו ביניהם, ולאחר שנתנו לו את החלק שלו הוא חזר בו ואמר שאינו רוצה לשלם, ואין לומר שאין מוציאין מיד המוחזק, שהרי כאן יש מי שיכול לתבוע את חברו, שהרי הוא נתן לו את החלק שלו בתנאי שישלם לו סכום מסוים, ולכן הוא יכול לתבוע אותו בבית דין שיכריח אותו לשלם.

שיטת הרמב"ם

ולשיטת הרמב"ם צריך לומר שהוא גורס בגמרא שלנו שלא כגרסתנו, ובמקום "אין מוציאין" גורס "מוציאין", ומפרש שהגמרא מדברת בשני שותפין שחלקו את השדה ונתנו לכל אחד חלק מסוים לעבדו, ואחד מהם טען שהחלק שקיבל אחר הוא יותר טוב, ולכן הוא מוכן לשלם לחברו סכום מסוים כדי שיחליפו ביניהם. ולפי זה מובן שפיר שאין מוציאין מיד המוחזק, שהרי אין כאן מי שיכול לתבוע את חברו, שכל אחד מהם מוחזק בחלקו ואין לאחר תביעה. אבל לפי גרסתנו שמדובר בשני שותפין שחלקו את השדה ונתנו לכל אחד חלק מסוים לעבדו, ואחד מהם טען שהחלק שקיבל אחר הוא יותר טוב, ולכן הוא מוכן לשלם לחברו סכום מסוים כדי שיחליפו ביניהם, ולאחר שנתנו לו את החלק שלו הוא חזר בו ואמר שאינו רוצה לשלם, אין לומר שאין מוציאין מיד המוחזק, שהרי כאן יש מי שיכול לתבוע את חברו, שהרי הוא נתן לו את החלק שלו בתנאי שישלם לו סכום מסוים, ולכן הוא יכול לתבוע אותו בבית דין שיכריח אותו לשלם. ולכן לפי גרסתנו צריך לומר שהגמרא מדברת בשני שותפין שחלקו את השדה ונתנו לכל אחד חלק מסוים לעבדו, ואחד מהם טען שהחלק שקיבל אחר הוא יותר טוב, ולכן הוא מוכן לשלם לחברו סכום מסוים כדי שיחליפו ביניהם, ולאחר שנתנו לו את החלק שלו הוא חזר בו ואמר שאינו רוצה לשלם, ואין לומר שאין מוציאין מיד המוחזק, שהרי כאן יש מי שיכול לתבוע את חברו, שהרי הוא נתן לו את החלק שלו בתנאי שישלם לו סכום מסוים, ולכן הוא יכול לתבוע אותו בבית דין שיכריח אותו לשלם.

שיטת הרמב"ם

ולשיטת הרמב"ם צריך לומר שהוא גורס בגמרא שלנו שלא כגרסתנו, ובמקום "אין מוציאין" גורס "מוציאין", ומפרש שהגמרא מדברת בשני שותפין שחלקו את השדה ונתנו לכל אחד חלק מסוים לעבדו, ואחד מהם טען שהחלק שקיבל אחר הוא יותר טוב, ולכן הוא מוכן לשלם לחברו סכום מסוים כדי שיחליפו ביניהם. ולפי זה מובן שפיר שאין מוציאין מיד המוחזק, שהרי אין כאן מי שיכול לתבוע את חברו, שכל אחד מהם מוחזק בחלקו ואין לאחר תביעה. אבל לפי גרסתנו שמדובר בשני שותפין שחלקו את השדה ונתנו לכל אחד חלק מסוים לעבדו, ואחד מהם טען שהחלק שקיבל אחר הוא יותר טוב, ולכן הוא מוכן לשלם לחברו סכום מסוים כדי שיחליפו ביניהם, ולאחר שנתנו לו את החלק שלו הוא חזר בו ואמר שאינו רוצה לשלם, אין לומר שאין מוציאין מיד המוחזק, שהרי כאן יש מי שיכול לתבוע את חברו, שהרי הוא נתן לו את החלק שלו בתנאי שישלם לו סכום מסוים, ולכן הוא יכול לתבוע אותו בבית דין שיכריח אותו לשלם. ולכן לפי גרסתנו צריך לומר שהגמרא מדברת בשני שותפין שחלקו את השדה ונתנו לכל אחד חלק מסוים לעבדו, ואחד מהם טען שהחלק שקיבל אחר הוא יותר טוב, ולכן הוא מוכן לשלם לחברו סכום מסוים כדי שיחליפו ביניהם, ולאחר שנתנו לו את החלק שלו הוא חזר בו ואמר שאינו רוצה לשלם, ואין לומר שאין מוציאין מיד המוחזק, שהרי כאן יש מי שיכול לתבוע את חברו, שהרי הוא נתן לו את החלק שלו בתנאי שישלם לו סכום מסוים, ולכן הוא יכול לתבוע אותו בבית דין שיכריח אותו לשלם.

ומה שכתב הרב בעל הלחם משנה שם בשם הרמב"ם ז"ל שכתב שאין לו לאדם לעשות עצמו כאלו הוא מוחזק בדבר שאינו מוחזק בו כגון שיש לו שדה בחזקת חבירו ואומר שקנה אותה מאביו ואין לו עדים ואין לו שטר ואין לו אלא שהוא מוחזק בה שנים או שלשה שנים ואין לו עדים שהוא מוחזק בה

מי שאמר לחבירו הלוה לי מנה ואמר אין לי

מי שאמר לחבירו הלוה לי מנה ואמר אין לי ואחר כך נמצא לו מנה אינו חייב לשלם לו שכיון שאמר אין לי הרי הפקיר ממונו ואינו חייב לשלם לו אלא מה שנמצא לו אחר כך ואפילו אמר לו אחר כך הלוה לי מנה שהלויתיך אמש אינו חייב לשלם לו שכיון שהפקיר ממונו אינו חוזר ומתחייב בו אלא אם כן הלוהו מחדש:

מי שאמר לחבירו הלוה לי

מי שאמר לחבירו הלוה לי מנה ואמר אין לי ואחר כך נמצא לו מנה אינו חייב לשלם לו שכיון שאמר אין לי הרי הפקיר ממונו ואינו חייב לשלם לו אלא מה שנמצא לו אחר כך ואפילו אמר לו אחר כך הלוה לי מנה שהלויתיך אמש אינו חייב לשלם לו שכיון שהפקיר ממונו אינו חוזר ומתחייב בו אלא אם כן הלוהו מחדש:

שמעתי מפי הרה"ג ר' יוסף שלום אלישיב שליט"א בשם הגאון ר' אלחנן וסרמן זצ"ל, שהיה מדייק בלשון הרמב"ם בהלכות יסודי התורה (פ"ב ה"ב) שכתב: "ומי הוא שיהיה חכם ונבון ויודע את כל הדברים האלו ומסיק מדעתו כראוי עד שיבין אמתת הדברים כפי כח האדם, אבל כל אדם שלבו נוקפו לחכמה זו וחקר בה מעט ובא לו ידיעה בדברים אלו כפי כח האדם, הרי זה נכנס לפרדס ומובטח הוא שיהיה שלם ויזכה לחיי העולם הבא שהרי הגיע לו כל מה שיכול האדם להגיע לו". ומבואר מדבריו שאין צורך שיבין את כל הדברים בשלימות, אלא מספיק שיבין כפי כח האדם.

ואמר לי שכך שמע מהגאון ר' אלחנן וסרמן זצ"ל, שהיה מדייק בלשון הרמב"ם הנ"ל: "כפי כח האדם", שאין הכוונה שיבין כפי כח האדם שלו, אלא כפי כח האדם בכלל, שיבין כפי כח האדם הממוצע.

ואמר לי שכך שמע מהגאון ר' אלחנן וסרמן זצ"ל, שהיה מדייק בלשון הרמב"ם הנ"ל: "כפי כח האדם", שאין הכוונה שיבין כפי כח האדם שלו, אלא כפי כח האדם בכלל, שיבין כפי כח האדם הממוצע.

ואמר לי שכך שמע מהגאון ר' אלחנן וסרמן זצ"ל, שהיה מדייק בלשון הרמב"ם הנ"ל: "כפי כח האדם", שאין הכוונה שיבין כפי כח האדם שלו, אלא כפי כח האדם בכלל, שיבין כפי כח האדם הממוצע.

ואמר לי שכך שמע מהגאון ר' אלחנן וסרמן זצ"ל, שהיה מדייק בלשון הרמב"ם הנ"ל: "כפי כח האדם", שאין הכוונה שיבין כפי כח האדם שלו, אלא כפי כח האדם בכלל, שיבין כפי כח האדם הממוצע.

ואמר לי שכך שמע מהגאון ר' אלחנן וסרמן זצ"ל, שהיה מדייק בלשון הרמב"ם הנ"ל: "כפי כח האדם", שאין הכוונה שיבין כפי כח האדם שלו, אלא כפי כח האדם בכלל, שיבין כפי כח האדם הממוצע.

ואמר לי שכך שמע מהגאון ר' אלחנן וסרמן זצ"ל, שהיה מדייק בלשון הרמב"ם הנ"ל: "כפי כח האדם", שאין הכוונה שיבין כפי כח האדם שלו, אלא כפי כח האדם בכלל, שיבין כפי כח האדם הממוצע.

ב"ה

ב"ה

שאלה בדיני שומרים

ראובן הפקיד אצל שמעון שור ופרה, ובא גנב וגנב את השור. שמעון טוען שהוא פטור מלשלם לראובן, שהרי הוא שומר חינם ופטור מכל דבר שאינו בפשיעה. ראובן טוען שהוא חייב לשלם לו, שהרי הוא שומר שכר וחייב בכל דבר שאינו אונס. מה הדין?

תשובה

הנה בגמרא בבא מציעא (דף לג ע"א) מבואר שיש ארבעה מיני שומרים: שומר חינם, שומר שכר, שואל, ונושא שכר. ולכאורה בשומר חינם אין לחייבו אלא בפשיעה, ובשומר שכר חייב אפילו באונסים. אבל יש לדון בזה, שהרי גם שומר חינם חייב בגניבה ואבידה, ואם כן מה הוא הדבר שפוטר אותו? ועיין בתוספות שם שכתבו שהוא פטור מטענת "אנוסים היו הדברים".

ולפי זה נראה שגם בשומר שכר, אם הוא טוען שנגנב באונס, הוא נאמן בשבועה, ואין לחייבו לשלם. אלא שבשומר שכר יש לו שכר על השמירה, ולכן הוא חייב להשגיח יותר, ואם לא השגיח כראוי הרי זה כפשיעה. וכן כתב הרמב"ם בהלכות שכירות (פרק ה הלכה ב) שהשומר שכר חייב לשמור כשמירת בני העיר.

ולפי זה בנידון דידן, אם שמעון לא השגיח כראוי על השור, הרי הוא חייב לשלם לראובן, אף על פי שהוא שומר חינם, שהרי לא שמר כמו שאר בני העיר. ואם השגיח כראוי, הרי הוא פטור אף אם הוא שומר שכר.

ולא יכול לשלם את הקנס, יאסר בבית הסוהר עד שיפרע את הקנס.

ואם אין לו כסף, ויש לו קרקעות, יכול בית הדין לגבות את הקנס מן הקרקעות.

אבל אם אין לו לא כסף ולא קרקעות, אלא רק מטלטלין, אין בית הדין יכול לגבות את הקנס מן המטלטלין.

ואם יש לו גם מטלטלין וגם קרקעות, אבל הקרקעות אינן ראויות לגבות מהן את הקנס, כגון שהן משועבדות לאחרים, אין בית הדין יכול לגבות את הקנס מן הקרקעות.

ואם יש לו גם מטלטלין וגם קרקעות, והקרקעות ראויות לגבות מהן את הקנס, אבל המטלטלין אינם ראויים לגבות מהם את הקנס, כגון שהם אבודים או גנובים, אין בית הדין יכול לגבות את הקנס מן המטלטלין.

ואם יש לו גם מטלטלין וגם קרקעות, והקרקעות ראויות לגבות מהן את הקנס, והמטלטלין ראויים לגבות מהם את הקנס, אבל הקרקעות נמצאות במקום רחוק, ואין בית הדין יכול לשלוח שליח לגבות את הקנס מן הקרקעות, אין בית הדין יכול לגבות את הקנס מן המטלטלין.

ואם יש לו גם מטלטלין וגם קרקעות, והקרקעות ראויות לגבות מהן את הקנס, והמטלטלין ראויים לגבות מהם את הקנס, והקרקעות נמצאות במקום קרוב, ויכול בית הדין לשלוח שליח לגבות את הקנס מן הקרקעות, אבל הקרקעות משועבדות לאחרים, אין בית הדין יכול לגבות את הקנס מן הקרקעות.

ואם יש לו גם מטלטלין וגם קרקעות, והקרקעות ראויות לגבות מהן את הקנס, והמטלטלין ראויים לגבות מהם את הקנס, והקרקעות נמצאות במקום קרוב, ויכול בית הדין לשלוח שליח לגבות את הקנס מן הקרקעות, והקרקעות אינן משועבדות לאחרים, אבל המטלטלין אבודים או גנובים, אין בית הדין יכול לגבות את הקנס מן המטלטלין.

ואם יש לו גם מטלטלין וגם קרקעות, והקרקעות ראויות לגבות מהן את הקנס, והמטלטלין ראויים לגבות מהם את הקנס, והקרקעות נמצאות במקום קרוב, ויכול בית הדין לשלוח שליח לגבות את הקנס מן הקרקעות, והקרקעות אינן משועבדות לאחרים, והמטלטלין אינם אבודים או גנובים, אבל הם נמצאים במקום רחוק, אין בית הדין יכול לגבות את הקנס מן המטלטלין.

ואם יש לו גם מטלטלין וגם קרקעות, והקרקעות ראויות לגבות מהן את הקנס, והמטלטלין ראויים לגבות מהם את הקנס, והקרקעות נמצאות במקום קרוב, ויכול בית הדין לשלוח שליח לגבות את הקנס מן הקרקעות, והקרקעות אינן משועבדות לאחרים, והמטלטלין אינם אבודים או גנובים, והם נמצאים במקום קרוב, אבל אין בית הדין יכול לשלוח שליח לגבות את הקנס מן המטלטלין, אין בית הדין יכול לגבות את הקנס מן המטלטלין.

ולכן אמר שלמה המלך ע"ה ואל תשכח תורת אמך, שלמה המלך ע"ה אמר ואל תשכח תורת אמך,

ש"ב ב"ב ת"ע ב"ב ת"ע ב"ב ת"ע

ב"ב ת"ע ב"ב ת"ע ב"ב ת"ע

ולא יהיה לך עוד לשון הרע

— ב —

ולא יהיה לך עוד לשון הרע

ולא יהיה לך עוד לשון הרע

ולא יהיה לך עוד לשון הרע

ולא יהיה לך עוד לשון הרע

ואת הכלי שבו הוא מבשל את המזון, ואת הכלי שבו הוא אוכל, ואת הכלי שבו הוא שותה, ואת הכלי שבו הוא מתקלח, ואת הכלי שבו הוא מתגלח, ואת הכלי שבו הוא מצחצח את שיניו, ואת הכלי שבו הוא מנקה את אוזניו, ואת הכלי שבו הוא מנקה את עיניו, ואת הכלי שבו הוא מנקה את אפו, ואת הכלי שבו הוא מנקה את פיו, ואת הכלי שבו הוא מנקה את ידיו, ואת הכלי שבו הוא מנקה את רגליו, ואת הכלי שבו הוא מנקה את כל גופו, ואת הכלי שבו הוא מנקה את כל בגדיו, ואת הכלי שבו הוא מנקה את כל כליו, ואת הכלי שבו הוא מנקה את כל ביתו, ואת הכלי שבו הוא מנקה את כל רכושו, ואת הכלי שבו הוא מנקה את כל נכסיו, ואת הכלי שבו הוא מנקה את כל אשר לו.

ואם יש לו כלי אחד שבו הוא עושה את כל אלה, הרי זה כלי אחד שבו הוא עושה את כל אלה

ואחר כך נתן לו את הכוס ואמר לו: שתה את הכוס הזה ואל תשתה יין עוד, כי אם תשתה יין עוד אתה מת.

ב"ה

ומה שכתב כבוד תורתו שלא לקרות שמע בשעת הדחק ובפרט בשעה שמתפלל בציבור ואין שם מי שיכול לקרות שמע בשעתה, הנה כבר כתבתי בזה בספרי "שערי תפלה" (דף ל"ב ע"ב) שאם אין שם מי שיכול לקרות שמע בשעתה, אזי אם הוא בעל תפלה בציבור, יכול לקרות שמע בשעתה בלי ברכות, ואם אינו בעל תפלה בציבור, יכול לקרות שמע בשעתה עם ברכותיה, ואם אינו יכול לקרות שמע בשעתה עם ברכותיה, יכול לקרות שמע בשעתה בלי ברכות, ואם אינו יכול לקרות שמע בשעתה בלי ברכות, יכול לקרות שמע בשעתה בלי ברכות ובלי הפסק בין הגאולה לתפלה, ואם אינו יכול לקרות שמע בשעתה בלי ברכות ובלי הפסק בין הגאולה לתפלה, יכול לקרות שמע בשעתה בלי ברכות ובלי הפסק בין הגאולה לתפלה ובלי כוונת הלב, ואם אינו יכול לקרות שמע בשעתה בלי ברכות ובלי הפסק בין הגאולה לתפלה ובלי כוונת הלב, יכול לקרות שמע בשעתה בלי ברכות ובלי הפסק בין הגאולה לתפלה ובלי כוונת הלב ובלי הבנת הלב, ואם אינו יכול לקרות שמע בשעתה בלי ברכות ובלי הפסק בין הגאולה לתפלה ובלי כוונת הלב ובלי הבנת הלב ובלי הבנת האותיות, ואם אינו יכול לקרות שמע בשעתה בלי ברכות ובלי הפסק בין הגאולה לתפלה ובלי כוונת הלב ובלי הבנת הלב ובלי הבנת האותיות ובלי הגהת השפתים, ואם אינו יכול לקרות שמע בשעתה בלי ברכות ובלי הפסק בין הגאולה לתפלה ובלי כוונת הלב ובלי הבנת הלב ובלי הבנת האותיות ובלי הגהת השפתים ובלי שמיעת האוזן, ואם אינו יכול לקרות שמע בשעתה בלי ברכות ובלי הפסק בין הגאולה לתפלה ובלי כוונת הלב ובלי הבנת הלב ובלי הבנת האותיות ובלי הגהת השפתים ובלי שמיעת האוזן ובלי הנחת היד, ואם אינו יכול לקרות שמע בשעתה בלי ברכות ובלי הפסק בין הגאולה לתפלה ובלי כוונת הלב ובלי הבנת הלב ובלי הבנת האותיות ובלי הגהת השפתים ובלי שמיעת האוזן ובלי הנחת היד ובלי כיסוי העינים, ואם אינו יכול לקרות שמע בשעתה בלי ברכות ובלי הפסק בין הגאולה לתפלה ובלי כוונת הלב ובלי הבנת הלב ובלי הבנת האותיות ובלי הגהת השפתים ובלי שמיעת האוזן ובלי הנחת היד ובלי כיסוי העינים ובלי הארכת האחד, ואם אינו יכול לקרות שמע בשעתה בלי ברכות ובלי הפסק בין הגאולה לתפלה ובלי כוונת הלב ובלי הבנת הלב ובלי הבנת האותיות ובלי הגהת השפתים ובלי שמיעת האוזן ובלי הנחת היד ובלי כיסוי העינים ובלי הארכת האחד ובלי קבלת עול מלכות שמים, ואם אינו יכול לקרות שמע בשעתה בלי ברכות ובלי הפסק בין הגאולה לתפלה ובלי כוונת הלב ובלי הבנת הלב ובלי הבנת האותיות ובלי הגהת השפתים ובלי שמיעת האוזן ובלי הנחת היד ובלי כיסוי העינים ובלי הארכת האחד ובלי קבלת עול מלכות שמים ובלי קבלת עול מצות, ואם אינו יכול לקרות שמע בשעתה בלי ברכות ובלי הפסק בין הגאולה לתפלה ובלי כוונת הלב ובלי הבנת הלב ובלי הבנת האותיות ובלי הגהת השפתים ובלי שמיעת האוזן ובלי הנחת היד ובלי כיסוי העינים ובלי הארכת האחד ובלי קבלת עול מלכות שמים ובלי קבלת עול מצות ובלי קבלת עול תורה, ואם אינו יכול לקרות שמע בשעתה בלי ברכות ובלי הפסק בין הגאולה לתפלה ובלי כוונת הלב ובלי הבנת הלב ובלי הבנת האותיות ובלי הגהת השפתים ובלי שמיעת האוזן ובלי הנחת היד ובלי כיסוי העינים ובלי הארכת האחד ובלי קבלת עול מלכות שמים ובלי קבלת עול מצות ובלי קבלת עול תורה ובלי קבלת עול יראת שמים, ואם אינו יכול לקרות שמע בשעתה בלי ברכות ובלי הפסק בין הגאולה לתפלה ובלי כוונת הלב ובלי הבנת הלב ובלי הבנת האותיות ובלי הגהת השפתים ובלי שמיעת האוזן ובלי הנחת היד ובלי כיסוי העינים ובלי הארכת האחד ובלי קבלת עול מלכות שמים ובלי קבלת עול מצות ובלי קבלת עול תורה ובלי קבלת עול יראת שמים ובלי קבלת עול אהבת השם, ואם אינו יכול לקרות שמע בשעתה בלי ברכות ובלי הפסק בין הגאולה לתפלה ובלי כוונת הלב ובלי הבנת הלב ובלי הבנת האותיות ובלי הגהת השפתים ובלי שמיעת האוזן ובלי הנחת היד ובלי כיסוי העינים ובלי הארכת האחד ובלי קבלת עול מלכות שמים ובלי קבלת עול מצות ובלי קבלת עול תורה ובלי קבלת עול יראת שמים ובלי קבלת עול אהבת השם ובלי קבלת עול ייחוד השם, ואם אינו יכול לקרות שמע בשעתה בלי ברכות ובלי הפסק בין הגאולה לתפלה ובלי כוונת הלב ובלי הבנת הלב ובלי הבנת האותיות ובלי הגהת השפתים ובלי שמיעת האוזן ובלי הנחת היד ובלי כיסוי העינים ובלי הארכת האחד ובלי קבלת עול מלכות שמים ובלי קבלת עול מצות ובלי קבלת עול תורה ובלי קבלת עול יראת שמים ובלי קבלת עול אהבת השם ובלי קבלת עול ייחוד השם ובלי קבלת עול ייחוד השם, ואם אינו יכול לקרות שמע בשעתה בלי ברכות ובלי הפסק בין הגאולה לתפלה ובלי כוונת הלב ובלי הבנת הלב ובלי הבנת האותיות ובלי הגהת השפתים ובלי שמיעת האוזן ובלי הנחת היד ובלי כיסוי העינים ובלי הארכת האחד ובלי קבלת עול מלכות שמים ובלי קבלת עול מצות ובלי קבלת עול תורה ובלי קבלת עול יראת שמים ובלי קבלת עול אהבת השם ובלי קבלת עול ייחוד השם ובלי קבלת עול ייחוד השם ובלי קבלת עול ייחוד השם, ואם אינו יכול לקרות שמע בשעתה בלי ברכות ובלי הפסק בין הגאולה לתפלה ובלי כוונת הלב ובלי הבנת הלב ובלי הבנת האותיות ובלי הגהת השפתים ובלי שמיעת האוזן ובלי הנחת היד ובלי כיסוי העינים ובלי הארכת האחד ובלי קבלת עול מלכות שמים ובלי קבלת עול מצות ובלי קבלת עול תורה ובלי קבלת עול יראת שמים ובלי קבלת עול אהבת השם ובלי קבלת עול ייחוד השם ובלי קבלת עול ייחוד השם ובלי קבלת עול ייחוד השם ובלי קבלת עול ייחוד השם, ואם אינו יכול לקרות שמע בשעתה בלי ברכות ובלי הפסק בין הגאולה לתפלה ובלי כוונת הלב ובלי הבנת הלב ובלי הבנת האותיות ובלי הגהת השפתים ובלי שמיעת האוזן ובלי הנחת היד ובלי כיסוי העינים ובלי הארכת האחד ובלי קבלת עול מלכות שמים ובלי קבלת עול מצות ובלי קבלת עול תורה ובלי קבלת עול יראת שמים ובלי קבלת עול אהבת השם ובלי קבלת עול ייחוד השם ובלי קבלת עול ייחוד השם ובלי קבלת עול ייחוד השם ובלי קבלת עול ייחוד השם ובלי קבלת עול ייחוד השם, ואם אינו יכול לקרות שמע בשעתה בלי ברכות ובלי הפסק בין הגאולה לתפלה ובלי כוונת הלב ובלי הבנת הלב ובלי הבנת האותיות ובלי הגהת השפתים ובלי שמיעת האוזן ובלי הנחת היד ובלי כיסוי העינים ובלי הארכת האחד ובלי קבלת עול מלכות שמים ובלי קבלת עול מצות ובלי קבלת עול תורה ובלי קבלת עול יראת שמים ובלי קבלת עול אהבת השם ובלי קבלת עול ייחוד השם ובלי קבלת עול ייחוד השם ובלי קבלת עול ייחוד השם ובלי קבלת עול ייחוד השם ובלי קבלת עול ייחוד השם ובלי קבלת עול ייחוד השם, ואם אינו יכול לקרות שמע בשעתה בלי ברכות ובלי הפסק בין הגאולה לתפלה ובלי כוונת הלב ובלי הבנת הלב ובלי הבנת האותיות ובלי הגהת השפתים ובלי שמיעת האוזן ובלי הנחת היד ובלי כיסוי העינים ובלי הארכת האחד ובלי קבלת עול מלכות שמים ובלי קבלת עול מצות ובלי קבלת עול תורה ובלי קבלת עול יראת שמים ובלי קבלת עול אהבת השם ובלי קבלת עול ייחוד השם ובלי קבלת עול ייחוד השם ובלי קבלת עול ייחוד השם ובלי קבלת עול ייחוד השם ובלי קבלת עול ייחוד השם ובלי קבלת עול ייחוד השם ובלי קבלת עול ייחוד השם, ואם אינו יכול לקרות שמע בשעתה בלי ברכות ובלי הפסק בין הגאולה לתפלה ובלי כוונת הלב ובלי הבנת הלב ובלי הבנת האותיות ובלי הגהת השפתים ובלי שמיעת האוזן ובלי הנחת היד ובלי כיסוי העינים ובלי הארכת האחד ובלי קבלת עול מלכות שמים ובלי קבלת עול מצות ובלי קבלת עול תורה ובלי קבלת עול יראת שמים ובלי קבלת עול אהבת השם ובלי קבלת עול ייחוד

ואין לו לאדם אלא מה שעמל בו ואין לו לאדם אלא מה שעמל בו
ואין לו לאדם אלא מה שעמל בו ואין לו לאדם אלא מה שעמל בו
ואין לו לאדם אלא מה שעמל בו ואין לו לאדם אלא מה שעמל בו
ואין לו לאדם אלא מה שעמל בו ואין לו לאדם אלא מה שעמל בו
ואין לו לאדם אלא מה שעמל בו ואין לו לאדם אלא מה שעמל בו
ואין לו לאדם אלא מה שעמל בו ואין לו לאדם אלא מה שעמל בו
ואין לו לאדם אלא מה שעמל בו ואין לו לאדם אלא מה שעמל בו
ואין לו לאדם אלא מה שעמל בו ואין לו לאדם אלא מה שעמל בו
ואין לו לאדם אלא מה שעמל בו ואין לו לאדם אלא מה שעמל בו
ואין לו לאדם אלא מה שעמל בו ואין לו לאדם אלא מה שעמל בו

ואחר שהוציא כתב מהלך ויצא ממנו ויצא ממנו ויצא ממנו
ויצא ממנו ויצא ממנו

ואחרי שהוא מתחיל לדבר על הנושא הזה הוא מתחיל לדבר על הנושא הזה
ואחרי שהוא מתחיל לדבר על הנושא הזה הוא מתחיל לדבר על הנושא הזה
ואחרי שהוא מתחיל לדבר על הנושא הזה הוא מתחיל לדבר על הנושא הזה

ואחרי שהוא מתחיל לדבר על הנושא הזה הוא מתחיל לדבר על הנושא הזה
ואחרי שהוא מתחיל לדבר על הנושא הזה הוא מתחיל לדבר על הנושא הזה
ואחרי שהוא מתחיל לדבר על הנושא הזה הוא מתחיל לדבר על הנושא הזה

ואחרי שהוא מתחיל לדבר על הנושא הזה הוא מתחיל לדבר על הנושא הזה
ואחרי שהוא מתחיל לדבר על הנושא הזה הוא מתחיל לדבר על הנושא הזה
ואחרי שהוא מתחיל לדבר על הנושא הזה הוא מתחיל לדבר על הנושא הזה

ואחרי שהוא מתחיל לדבר על הנושא הזה הוא מתחיל לדבר על הנושא הזה
ואחרי שהוא מתחיל לדבר על הנושא הזה הוא מתחיל לדבר על הנושא הזה
ואחרי שהוא מתחיל לדבר על הנושא הזה הוא מתחיל לדבר על הנושא הזה

ואחרי שהוא מתחיל לדבר על הנושא הזה הוא מתחיל לדבר על הנושא הזה
ואחרי שהוא מתחיל לדבר על הנושא הזה הוא מתחיל לדבר על הנושא הזה
ואחרי שהוא מתחיל לדבר על הנושא הזה הוא מתחיל לדבר על הנושא הזה

בדיוק כמו שאי אפשר לומר שהמלאכים הם בעלי גוף, אבל
אי אפשר לומר שהם אינם בעלי גוף, כך אי אפשר לומר
שהשכל הוא בעל גוף, אבל אי אפשר לומר שהוא אינו
בעל גוף. (כי השכל הוא דבר שאינו נמצא בגוף, אבל
אינו נמצא בלי גוף, כמו המלאכים. ולכן אי אפשר
לומר שהם בעלי גוף, אבל אי אפשר לומר שהם אינם
בעלי גוף.)

ב. כיצד

אי אפשר לומר שהשכל הוא בעל גוף, כי אם כן
הוא יהיה נמצא במקום מסוים, ולכן יהיה מוגבל
במקום מסוים. אבל אי אפשר לומר שהשכל אינו
בעל גוף, כי אם כן הוא יהיה נמצא בכל מקום,
ולכן יהיה בלתי מוגבל. אבל השכל הוא מוגבל,
כי הוא יודע את כל הדברים, ולכן הוא בעל גוף.
אבל הוא אינו נמצא במקום מסוים, ולכן הוא
אינו בעל גוף. אבל אי אפשר לומר שהשכל הוא
בעל גוף, אבל אינו נמצא במקום מסוים, כי אם
כן הוא יהיה מוגבל במקום מסוים. אבל אי אפשר
לומר שהשכל אינו בעל גוף, אבל אינו נמצא
במקום מסוים, כי אם כן הוא יהיה בלתי מוגבל
במקום מסוים. אבל השכל הוא מוגבל, כי הוא
יודע את כל הדברים, ולכן הוא בעל גוף, אבל
אינו נמצא במקום מסוים, ולכן הוא אינו בעל
גוף. אבל אי אפשר לומר שהשכל הוא בעל גוף,
אבל אינו נמצא במקום מסוים, כי אם כן הוא
יהיה מוגבל במקום מסוים. אבל אי אפשר לומר
שהשכל אינו בעל גוף, אבל אינו נמצא במקום
מסוים, כי אם כן הוא יהיה בלתי מוגבל במקום
מסוים. אבל השכל הוא מוגבל, כי הוא יודע את
כל הדברים, ולכן הוא בעל גוף, אבל אינו נמצא
במקום מסוים, ולכן הוא אינו בעל גוף. אבל אי
אפשר לומר שהשכל הוא בעל גוף, אבל אינו נמצא
במקום מסוים, כי אם כן הוא יהיה מוגבל במקום
מסוים. אבל אי אפשר לומר שהשכל אינו בעל גוף,
אבל אינו נמצא במקום מסוים, כי אם כן הוא
יהיה בלתי מוגבל במקום מסוים. אבל השכל הוא
מוגבל, כי הוא יודע את כל הדברים, ולכן הוא
בעל גוף, אבל אינו נמצא במקום מסוים, ולכן
הוא אינו בעל גוף.

סיום ערוך השולחן חלק יורה דעה

ס"ו ניב שרטוט בקנה ובעקיפין

ב

ג

ומתוך שהיה מרבה בשמחה ובמצות ובתורה ובגמילות חסדים
ובתפלה ובכוונת הלב ובמחשבות טהורות ובמעשים טובים
ובדברים נאים ובמדות טובות ובמנהגים ישרים ובהליכות
תמימות ובכל מיני יראת שמים ובכל מיני חכמות ומוסר
ובכל מיני מדות טובות ומנהגים ישרים ובכל מיני יראת
שמים ובכל מיני חכמות ומוסר ובכל מיני מדות טובות
ומנהגים ישרים ובכל מיני יראת שמים ובכל מיני חכמות
ומוסר ובכל מיני מדות טובות ומנהגים ישרים ובכל מיני
יראת שמים ובכל מיני חכמות ומוסר ובכל מיני מדות
טובות ומנהגים ישרים ובכל מיני יראת שמים ובכל מיני
חכמות ומוסר ובכל מיני מדות טובות ומנהגים ישרים
ובכל מיני יראת שמים ובכל מיני חכמות ומוסר ובכל
מיני מדות טובות ומנהגים ישרים ובכל מיני יראת שמים
ובכל מיני חכמות ומוסר ובכל מיני מדות טובות ומנהגים
ישרים

ולא נמצא בשום מקום שיהיה מותר לעשות כן בשבת. ואם כן הוא הדין בכל שאר דברים שאסורים בשבת מדברי סופרים, אף על פי שאין בהם איסור תורה, כגון לכתוב שטר או לחשב חשבון וכיוצא בזה, אסור לעשות אפילו בדברים שאינם צריכים לגופם ולמקומם, אלא אפילו בדברים שאינם צריכים כלל לאותו היום, כגון שיש לו לכתוב שטר או לחשב חשבון לאחר שבת, אסור לעשות בשבת, שכל שאסרו חכמים מלאכה בשבת, אסרו אותה בכל ענין, בין שהיא צריכה לגופה ולמקומה בין שאינה צריכה לגופה ולמקומה, ואפילו אינה צריכה כלל לאותו היום, אלא אפילו

ב"ה

בס"ד

ס' נ' ר' ר' ר

אם יש לו כסף לקנות בשר
אם אין לו כסף לקנות בשר

ב' בעל הבית שיש לו כסף
ב' בעל הבית שאין לו כסף

ב"ה

ל"ב לסיון ה'תקפ"ט פלונסק

מכתבך הבהיר ונ"ל: שנקלע אליך מי שהוא ואין לך מה לאכול לו ואין לך מעות ליתן לו ואין לך אפילו בהמה לשחוט לו, ואתה מבקש ממני שאלוה לך ואשלם לו. ואני אומר לך שאין לך לעשות כן, שאם אתה עושה כן אתה מפסיד את עצמך ואת ביתך ואת כל אשר לך, ואין לך לעשות כן בשום אופן שבעולם. ואם אתה רוצה לדעת למה אין לך לעשות כן, אני אומר לך שאין לך לעשות כן מפני שאין לך לעשות כן. ואם אתה רוצה לדעת למה אין לך לעשות כן מפני שא

ב. [illegible] — [illegible]

[illegible]

ג. [illegible]

[illegible]

ד. [illegible]

[illegible]

ה. [illegible]

[illegible]

ו. [illegible]

[illegible]

אין שום ענין לומר שמה שנתן לו בעל הבית
ואמרו בגמרא שלא יצא בשאר דברים
לפי שאין דרכו של אדם לשנות
ומה שנתן לו בעל הבית הוא
כמו שהיה נותן לו תמיד
ולא יצא בשאר דברים
אמרו לו:
שמא יאמר אדם שמה שנתן לו בעל הבית
הוא מפני שהוא יודע שהוא
עני ואינו יכול לשלם לו
לכן נתן לו
שמא יאמר אדם שמה שנתן לו בעל הבית
הוא מפני שהוא יודע שהוא
עני ואינו יכול לשלם לו
לכן נתן לו
שמא יאמר אדם שמה שנתן לו בעל הבית
הוא מפני שהוא יודע שהוא
עני ואינו יכול לשלם לו
לכן נתן לו

ואני מבקש ממך שתשלח לי את הכתבה
שפרסמת בעיתון "הארץ" בנושא הפרסום
בעיתונות הכתובה בשנת 1948. אני מבקש
שתשלח לי את הכתבה הזאת כי אני
רוצה להשתמש בה בעבודה שאני כותב
על נושא זה. אני מבקש ממך שתשלח
לי את הכתבה הזאת בהקדם האפשרי
כי אני זקוק לה בדחיפות.

בכבוד רב,
[illegible]

ב"ה

לכבוד
מר [illegible]
עורך עיתון "הארץ"
תל אביב

שלום רב,

הנדון: בקשה לשלוח לי כתבה שפורסמה בעיתון "הארץ"

אני מבקש ממך שתשלח לי את הכתבה שפורסמה בעיתון "הארץ" בנושא הפרסום בעיתונות הכתובה בשנת 1948. אני מבקש שתשלח לי את הכתבה הזאת בהקדם האפשרי כי אני זקוק לה בדחיפות.

אני כותב עבודה על נושא זה ואני צריך את הכתבה הזאת כדי להשלים את העבודה. אני מבקש ממך שתשלח לי את הכתבה הזאת בהקדם האפשרי כי אני זקוק לה בדחיפות.

בכבוד רב,
[illegible]

ס' קהלת —

ס' לין קהלת ושלמה מלכות

א בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ

ב והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום

ורוח אלהים מרחפת על פני המים

ג ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור

ד וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים

בין האור ובין החשך

ה ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה

ויהי ערב ויהי בקר יום אחד

ו ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים

ויהי מבדיל בין מים למים

ז ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים

אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע

ויהי כן

ח ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר

יום שני

ט ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים

אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן

י ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים

קרא ימים וירא אלהים כי טוב

יא ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע

למינהו ועץ פרי עושה פרי אשר זרעו בו

למינהו וירא אלהים כי טוב

יב ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע

למינהו ועץ עושה פרי אשר זרעו בו

למינהו וירא אלהים כי טוב

יג ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי

יד ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים

להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת

ולמועדים ולימים ושנים

טו והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ

ויהי כן

טז ויעש אלהים את שני המארת הגדלים

את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור

הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים

יז ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ

יח ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור

ובין החשך וירא אלהים כי טוב

יט ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי

כ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה

ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים

כא ויברא אלהים את התנינם הגדלים

ואת כל נפש החיה הרומשת אשר שרצו המים

למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב

כב ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו

את המים בימים והעוף ירב בארץ

כג ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי

כד ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה

למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה

ויהי כן

כה ויעש אלהים את חיתו ארץ למינה

ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה

למינהו וירא אלהים כי טוב

כו ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו

וירדו בדגת הים ובעוף השמים

ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרומש

על הארץ

כז ויברא אלהים את האדם בצלמו

בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם

כח ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים

פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה

ורדו בדגת הים ובעוף השמים

ובכל חיה הרומשת על הארץ

כט ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב

זרע זרע אשר על פני כל הארץ

ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע

לכם יהיה לאכלה

ל ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים

ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה

את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן

לא וירא אלהים את כל אשר עשה

והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר

יום הששי

ב ויכלו השמים והארץ וכל צבאם

ב ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו

אשר עשה וישבת ביום השביעי

מכל מלאכתו אשר עשה

ג ויברך אלהים את יום השביעי

ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו

אשר ברא אלהים לעשות

ד אלה תולדות השמים והארץ

בהבראם ביום עשות יי אלהים

ארץ ושמים

ה וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ

וכל עשב השדה טרם יצמח

כי לא המטיר יי אלהים על הארץ

ואדם אין לעבד את האדמה

ו ואד יעלה מן הארץ והשקה

את כל פני האדמה

ז ויצר יי אלהים את האדם עפר מן האדמה

ויפח באפיו נשמת חיים

ויהי האדם לנפש חיה

ח ויטע יי אלהים גן בעדן מקדם

וישם שם את האדם אשר יצר

ט ויצמח יי אלהים מן האדמה כל עץ

נחמד למראה וטוב למאכל

ועץ החיים בתוך הגן

ועץ הדעת טוב ורע

י ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן

ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים

יא שם האחד פישון הוא הסבב

את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב

יב וזהב הארץ ההוא טוב

שם הבדולח ואבן השהם

יג ושם נהר השני גיחון הוא הסובב

את כל ארץ כוש

יד ושם הנהר השלישי חדקל

הוא ההלך קדמת אשור

והנהר הרביעי הוא פרת

טו ויקח יי אלהים את האדם

וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה

טז ויצו יי אלהים על האדם לאמר

מכל עץ הגן אכל תאכל

יז ומעץ הדעת טוב ורע

לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו

מות תמות

יח ויאמר יי אלהים לא טוב

היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו

יט ויצר יי אלהים מן האדמה כל חית השדה

ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם

לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו

האדם נפש חיה הוא שמו

כ ויקרא האדם שמות לכל הבהמה

ולעוף השמים ולכל חית השדה

ולאדם לא מצא עזר כנגדו

כא ויפל יי אלהים תרדמה על האדם

ויישן ויקח אחת מצלעתיו

ויסגר בשר תחתנה

כב ויבן יי אלהים את הצלע אשר לקח

מן האדם לאשה ויבאה אל האדם

כג ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי

ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה

כי מאיש לקחה זאת

כד על כן יעזב איש את אביו ואת אמו

ודבק באשתו והיו לבשר אחד

כה והיו שניהם ערומים האדם ואשתו

ולא יתבששו

ג והנחש היה ערום מכל חית השדה

אשר עשה יי אלהים

ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים

לא תאכלו מכל עץ הגן

ב ותאמר האשה אל הנחש

מפרי עץ הגן נאכל

ג ומפרי העץ אשר בתוך הגן

אמר אלהים לא תאכלו ממנו

ולא תגעו בו פן תמתון

ד ויאמר הנחש אל האשה

לא מות תמתון

ה כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו

ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים

יודעי טוב ורע

ו ותרא האשה כי טוב העץ למאכל

וכי תאוה הוא לעינים

ונחמד העץ להשכיל

ותקח מפריו ותאכל

ותתן גם לאישה עמה ויאכל

ז ותפקחנה עיני שניהם

וידעו כי עירמם הם

ויתפרו עלה תאנה

ויעשו להם חגרות

ח וישמעו את קול יי אלהים

מתהלך בגן לרוח היום

ויתחבא האדם ואשתו

מפני יי אלהים בתוך עץ הגן

ט ויקרא יי אלהים אל האדם

ויאמר אליו איכה

י ויאמר את קלך שמעתי בגן

ואירא כי עירם אנכי

ואתחבא

יא ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה

המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו

אכלת

יב ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי

היא נתנה לי מן העץ

ואכל

יג ויאמר יי אלהים לאשה

מה זאת עשית

ותאמר האשה הנחש השיאני

ואכל

יד ויאמר יי אלהים אל הנחש

כי עשית זאת

ארור אתה מכל הבהמה

ומכל חית השדה

על גחנך תלך

ועפר תאכל כל ימי חייך

טו ואיבה אשית בינך ובין האשה

ובין זרעך ובין זרעה

הוא ישופך ראש

ואתה תשופנו עקב

טז אל האשה אמר

הרבה ארבה עצבונך והרנך

בעצב תלדי בנים

ואל אישך תשוקתך

והוא ימשל בך

יז ולאדם אמר

כי שמעת לקול אשתך

ותאכל מן העץ

אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו

ארורה האדמה בעבורך

בעצבון תאכלנה כל ימי חייך

יח וקוץ ודרדר תצמיח לך

ואכלת את עשב השדה

יט בזעת אפיך תאכל לחם

עד שובך אל האדמה

כי ממנה לקחת

כי עפר אתה

ואל עפר תשוב

כ ויקרא האדם שם אשתו חוה

כי היא היתה אם כל חי

כא ויעש יי אלהים לאדם ולאשתו

כתנות עור

וילבשם

כב ויאמר יי אלהים

הן האדם היה כאחד ממנו

לדעת טוב ורע

ועתה פן ישלח ידו

ולקח גם מעץ החיים

ואכל וחי לעולם

כג וישלחהו יי אלהים

מגן עדן לעבד את האדמה

אשר לקח משם

כד וישלח את האדם

וישכן מקדם לגן עדן

את הכרובים

ואת להט החרב המתהפכת

לשמר את דרך עץ החיים

ד והאדם ידע את חוה אשתו

ותהר ותלד את קין

ותאמר קניתי איש את יי

ב ותסף ללדת את אחיו את הבל

ויהי הבל רעה צאן

וקין היה עבד אדמה

ג ויהי מקץ ימים

ויבא קין מפרי האדמה

מנחה ליי

ד והבל הביא גם הוא

מבכרות צאנו ומחלבהן

וישע יי אל הבל ואל מנחתו

ה ואל קין ואל מנחתו

לא שעה

ויחר לקין מאד

ויפלו פניו

ו ויאמר יי אל קין

למה חרה לך

ולמה נפלו פניך

ז הלא אם תיטיב שאת

ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ

ואליך תשוקתו

ואתה תמשל בו

ח ויאמר קין אל הבל אחיו

ויהי בהיותם בשדה

ויקם קין אל הבל אחיו

ויהרגהו

ט ויאמר יי אל קין

אי הבל אחיך

ויאמר לא ידעתי

השמר אחי אנכי

י ויאמר מה עשית

קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה

יא ועתה ארור אתה מן האדמה

אשר פצתה את פיה

לקחת את דמי אחיך מידך

יב כי תעבד את האדמה

לא תוסף תת כחה לך

נע ונד תהיה בארץ

יג ויאמר קין אל יי

גדול עוני מנשוא

יד הן גרשת אתי היום

מעל פני האדמה

ומפניך אסתר

והייתי נע ונד בארץ

והיה כל מצאי יהרגני

טו ויאמר לו יי

לכן כל הרג קין

שבעתים יקם

וישם יי לקין אות

לבלתי הכות כל מצאו

טז ויצא קין מלפני יי

וישב בארץ נוד

קדמת עדן

יז ויהי מקץ ימים

ויבא קין מפרי האדמה

מנחה ליי

יח והבל הביא גם הוא

מבכרות צאנו ומחלבהן

וישע יי אל הבל ואל מנחתו

יט ואל קין ואל מנחתו

לא שעה

ויחר לקין מאד

ויפלו פניו

כ ויאמר יי אל קין

למה חרה לך

ולמה נפלו פניך

כא הלא אם תיטיב שאת

ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ

ואליך תשוקתו

ואתה תמשל בו

כב ויאמר קין אל הבל אחיו

ויהי בהיותם בשדה

ויקם קין אל הבל אחיו

ויהרגהו

כג ויאמר יי אל קין

אי הבל אחיך

ויאמר לא ידעתי

השמר אחי אנכי

כד ויאמר מה עשית

קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה

כה ועתה ארור אתה מן האדמה

אשר פצתה את פיה

לקחת את דמי אחיך מידך

כו כי תעבד את האדמה

לא תוסף תת כחה לך

נע ונד תהיה בארץ

כז ויאמר קין אל יי

גדול עוני מנשוא

כח הן גרשת אתי היום

מעל פני האדמה

ומפניך אסתר

והייתי נע ונד בארץ

והיה כל מצאי יהרגני

כט ויאמר לו יי

לכן כל הרג קין

שבעתים יקם

וישם יי לקין אות

לבלתי הכות כל מצאו

ל ויצא קין מלפני יי

וישב בארץ נוד

קדמת עדן

ל' מוט בדפוס שלפנינו ולפי הנראה בכתב יד שהיה לפניו
ובכתב יד זה היה כתוב בלשון הרמב"ם שהובא לעיל
ולפי זה אין כאן שום ראיה שהרמב"ם סבר שאין
לברך על מצוה שאינה מצויה לו בשעת עשייתה
ולכן אומר הוא :

ל' כיצד שמע שמצות תלמוד עשויה עכשיו
ואינו יודע אם יהיה פנוי לעשותה אחר זמן
אם יש לו פנאי עכשיו לא יברך עד שיעשה
ואם עבר ובירך אין צריך לברך עוד כשיעשה
ואם עשה מצוה אחרת קודם שיעשה זו
אין צריך לברך עוד כשיעשה זו

ומשמע מדבריו שאם יודע שיהיה פנוי אחר זמן
אינו צריך לברך עכשיו אלא כשיעשה אחר זמן
ואם עשה מצוה אחרת קודם שיעשה זו
אין צריך לברך עוד כשיעשה זו

ומשמע מדבריו שאם יודע שיהיה פנוי אחר זמן
אינו צריך לברך עכשיו אלא כשיעשה אחר זמן
ואם עשה מצוה אחרת קודם שיעשה זו
אין צריך לברך עוד כשיעשה זו

ל' כיצד שמע שמצות תלמוד עשויה עכשיו
ואינו יודע אם יהיה פנוי לעשותה אחר זמן
אם יש לו פנאי עכשיו לא יברך עד שיעשה
ואם עבר ובירך אין צריך לברך עוד כשיעשה

(Mediastinum aut diaphragma
ejus nanno carnoso thele appellato ad scapulam

הכיסא
אחרי שהוא לא יכול לשבת עליו
כבר אחרי שהוא נפטר
אפילו כשהוא מת
הוא זה שהיה
אסור ובתבון שהוא יהיה
שהוא לא יכול
אחרי שהוא נפטר
אחרי שהוא נפטר
לשבת עליו
ולעשות משהו
ובתוך כך

ולא יכול לעשות כן. ואם יעשה כן יהיה מחוייב לשלם
לו את כל הנזק שנגרם לו מחמת זה. ואם הוא מוכן
לשלם לו את כל הנזק הזה, אין לו שום טענה
כלפי המוכר. ואם הוא מוכן לשלם לו את כל הנזק
הזה, אין לו שום טענה כלפי המוכר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ו. [illegible] שהוא [illegible] ואת [illegible] ואת [illegible] ואת

ר' חנינא בן תרדיון בקש ברוחמים שלא יראה ואפילו
בחלום ולא יראה אלא בחלום ולא יראה אלא בשנה
פלונית ולא יראה אלא בחודש פלוני ולא יראה אלא
ביום פלוני ולא יראה אלא בשעה פלונית ולא יראה
אלא בשעה שכולן שרויין בשמחה ולא יראה אלא
בשעה שכולן עוסקין בתורה ולא יראה אלא בשעה
שכולן עוסקין בצרכי ציבור ולא יראה אלא בשעה
שכולן עוסקין בצרכי רבים ולא יראה אלא בשעה
שכולן עוסקין בצרכי עצמן

ומשום כך אין לנו אלא לקבל את הדברים כפשוטם ולומר שהיה
כאן מעשה שבאמת נתרחש כך, ולא לחפש בו רמזים ודקדוקים
שאינם אלא בדמיון.

מסע לבית הקברות

ויהי מקץ שנתיים ימים לאחר מות אמו של יוסף, ויוסף
עלה לרגל לירושלים עם אשתו ושני בניו. ומשהגיעו לשם
ביקשו לבקר בקברה של רחל. ויוסף הוביל את משפחתו
לבית הקברות שבהר הזיתים, ושם עמדו על הקבר ובכו
ואמרו תהלים. ואחר כך הלכו לבקר בקברות של אחרים
שהיו שם, ובכל מקום שהגיעו אמרו תהלים ובכו.

ויוסף לא ידע מי קבור בכל הקברות שהלכו אליהם, ולא
שאל את אשתו ואת בניו מדוע הם בוכים ואומרים תהלים
על קברים של אנשים שלא הכירו. הוא חשב שאולי הם
עושים זאת מפני שהם אוהבים לבכות ולומר תהלים, ולא
חשב שיש בכך משהו מיוחד. ואחר כך הלכו לבקר בקברות
של אחרים שהיו שם, ובכל מקום שהגיעו אמרו תהלים
ובכו. ויוסף לא ידע מי קבור בכל הקברות שהלכו אליהם,
ולא שאל את אשתו ואת בניו מדוע הם בוכים ואומרים
תהלים על קברים של אנשים שלא הכירו. הוא חשב שאולי
הם עושים זאת מפני שהם אוהבים לבכות ולומר תהלים,
ולא חשב שיש בכך משהו מיוחד. ואחר כך הלכו לבקר
בקברות של אחרים שהיו שם, ובכל מקום שהגיעו אמרו
תהלים ובכו. ויוסף לא ידע מי קבור בכל הקברות שהלכו
אליהם, ולא שאל את אשתו ואת בניו מדוע הם בוכים
ואומרים תהלים על קברים של אנשים שלא הכירו. הוא
חשב שאולי הם עושים זאת מפני שהם אוהבים לבכות
ולומר תהלים, ולא חשב שיש בכך משהו מיוחד. ואחר כך
הלכו לבקר בקברות של אחרים שהיו שם, ובכל מקום
שהגיעו אמרו תהלים ובכו. ויוסף לא ידע מי קבור בכל
הקברות שהלכו אליהם, ולא שאל את אשתו ואת בניו מדוע
הם בוכים ואומרים תהלים על קברים של אנשים שלא
הכירו. הוא חשב שאולי הם עושים זאת מפני שהם אוהבים
לבכות ולומר תהלים, ולא חשב שיש בכך משהו מיוחד.

[illegible]

ואם לא עשה שינוי לא עבר משום לא תסור ואם עשה שינוי עבר משום לא תסור ואם עשה שינוי לא עבר משום לא תסור ואם עשה שינוי עבר משום לא תסור

ואם עשה שינוי לא עבר משום לא תסור ואם עשה שינוי עבר משום לא תסור

ואם עשה שינוי לא עבר משום לא תסור ואם עשה שינוי עבר משום לא תסור

ואם עשה שינוי לא עבר משום לא תסור ואם עשה שינוי עבר משום לא תסור

ואם עשה שינוי לא עבר משום לא תסור ואם עשה שינוי עבר משום לא תסור

ואם עשה שינוי לא עבר משום לא תסור ואם עשה שינוי עבר משום לא תסור

ואם עשה שינוי לא עבר משום לא תסור ואם עשה שינוי עבר משום לא תסור

ואם עשה שינוי לא עבר משום לא תסור ואם עשה שינוי עבר משום לא תסור

ואם עשה שינוי לא עבר משום לא תסור ואם עשה שינוי עבר משום לא תסור

ואם עשה שינוי לא עבר משום לא תסור ואם עשה שינוי עבר משום לא תסור

בבלי פסחים

סיידלר מצוה

כהנים תלה

Adì 26 Maggio 1775.

Accettazione Cambiale Marconi ——— fior. 0:—

Adì 28 detto Cambiale detto ——— 238:—

Adì 31 detto Cambiale detto ———

Accettazione Cambiale ——— 100:—

Adì 25 detto Pagato Protesto ——— 1272:—

= a Compimento detto ——— 1:—

Resta ——— 50

Resta ——— 74

@ 31 Maggio

Ritirai per conto della Cancelleria [illegible]:

Pinelo stessa ragione ——— : 15

@ stessa ragione ——— : 70

@ 19 d: pini ——— : 99

@ 22 d: pini ——— 220

@ 25 d: pini ——— [illegible]

@ 3 Luglio pini ——— : 215

@ 10 d: pini ——— : 210

@ 17 d: pini ——— : 70

ב"ה

Capitale

Dalo: Bonnelli ——— 1500

Dallo: Rafelli ——— 500

4

[illegible]